

[Ch. Petersen.]

hvad Venstres Ordfører i Folketinget har udtalt, og det blev imødegaaet af mit Partis Ordfører i Folketinget. Jeg kan henvise dertil og skal ikke paa dette Tidspunkt opholde Tinget yderligere.

Villemoes: Efter den Henstilling, der er kommet fra den højtærede Formand, og eftersom vi jo skal have Sagen i Udvalg, skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) brugte det Billede, at Bordet var nok dækket, men det var ikke sikkert, at mit Parti eller jeg kunde komme til at deltage i Maaltidet ved det Bord, for det bestemmer selvfølgelig Flertallet her. Hertil vil jeg gerne sige, at der er een Ting, Flertallet ikke bestemmer, og det er, om vi skal have Medlemmer ind i Udvalget. Jeg har en til Vished grænsende Formodning om, at jeg vil blive Medlem af det Udvalg, der skal ned sættes, og Udvalgsforhandlingerne har jeg jo Ret til at deltage i. Jeg befinder mig ikke i nogen som helst Henseende som Gæst i det høje Landsting; jeg er akkurat lige saa vel valgt af Meningsfæller til denne Plads som det ærede Medlem.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Handelsminister, at jeg ved udmærket godt, at vi har Overenskomster med andre Lande, ikke for Landbrugets Skyld alene, men ogsaa for Industriens Skyld og for anden Eksportvirksomheds Skyld, og det har min fulde Billigelse. Naar jeg i min første Tale dvælede noget ved dette Spørgsmaal, var det udelukkende af den Grund, at det saa ofte fremføres, at denne Lovgivning er gennemført for Landbrugets Skyld. Det, jeg vilde forsøge at forklare ærede Medlemmer, var, at det er jo dog for det fælles danske Samfunds Skyld, ikke for Landbrugets Skyld alene, og jeg rettede en Forespørgsel til Ministeren om, hvordan Vareudvekslingerne med en Række Lande foregaar, og om de er til Fordel for Landbruget eller ej. Den højtærede Handelsminister sagde vist ogsaa, at jeg jo da næppe vilde benægte, at Handelsoverenskomsten med Tyskland var til Fordel for Landbruget. Nej, for saa vidt det er en god Overenskomst, bør den være til Fordel baade for Landbrug og Industri og anden Eksportvirksomhed, og det vil jeg rigtignok ogsaa haabe den er.

Angaaende Frilistespørgsmaalet, bl. a.

vedrørende Kul, erkender jeg, at det kan der udmærket blive Lejlighed til at veksle Meninger om i det kommende Udvalg. Jeg føler mig ikke tilfredsstillet ved de Udtalelser, der indtil dette Minut er fremkommet; men det er muligt, at vi ikke kan komme længere.

Naar jeg indledningsvis sagde, at det Forslag, der foreligger her, var jeg ikke i Stand til at tage imod med Velvilje, saa glæder det mig, at den højtærede Handelsminister selvsagt forlods kunde være klar derover. Men jeg sluttede med at sige, at dersom de ærede Regeringspartier kunde optage nogle af vore Tanker, vilde jeg foreslaa, at man nu gjorde Forsøget med det andet af Oppositionspartierne her i Rigsdagen, et Forsøg, som altsaa over for de Konservative mislykkedes i det høje Folketing.

Den højtærede Handelsminister nævnte, at paa Forlangende af Oppositionen i Rigsdagen faldt Rigsdagens Valutaudvalg ud af Løven for et Par Aar siden, og dette er fuldstændig rigtigt. Men hvorfor? Jeg kan ikke tvivle om, at Hovedgrunden dertil netop var den, at man ingen Medbestemmelsesret havde. Man sad der — jeg havde selv den Ære at være Medlem af dette Udvalg —, men man følte ikke, at man havde nogen Opgave der, naar man ikke kunde faa det ordnet paa en anden Maade, end Tilfældet var.

Jeg spurgte før, om visse Varegrupper og større Artikler ikke ogsaa kunde komme ind under Frilisteordningen, og den højtærede Minister svarede, at naar de ikke kunde det, var det dels af handelspolitiske, dels af valutariske Grunde. Et af vore Synspunkter med Hensyn til denne Lovgivning — et af de Synspunkter, som jeg ved er afvigende fra den højtærede Ministers og Regeringspartiernes — er, at vi finder det rigtigt, at man benytter enten det ene eller det andet — det handelspolitiske eller det valutariske — som Baggrund for, at man skal have Haand i Hanke med Import af Varer eller Varegrupper her til Landet. Vi kan ikke vide, om det er af handelspolitiske eller af valutariske Grunde man nægter at give Valuta til en eller anden Indførsel. Jeg mener, at det er en Roulet, som man kan køre rundt paa, men ingen udenforstaaende kan ane, hvad Grunden er, og man faar det heller ikke at vide. Vi synes, at der skulde foretages en Adskillelse, saaledes at man kunde forstaa, om Grunden til, at der ikke gives Valuta, er, at man ikke me-